

گفت و گو با حسن رضایی بازیگر سینما و تلویزیون

حسن رضایی بازیگر باسابقه سینما و تلویزیون به مرور خاطراتش از ایفای نقش در حدود ۱۷۰ فیلم و سریال پرداخت.

به گزارش سایت خبری پرسون، حسن رضایی بازیگر باسابقه سینما و تلویزیون درباره تازه‌ترین فعالیت‌های خود گفت: در حال حاضر پیشنهادی برای بازی در یک سریال شبکه سه دارم و قرار است در آن بازی کنم. این پروژه قرار است یک نسخه سینمایی هم داشته باشد.

وی درباره فاصله گرفتنش از عرصه بازیگری در مقطعی خاص توضیح داد: این تصمیم کاملاً خودخواسته بود و علت آن همین این بود که آنچه توقعش را داشتم دیگر وجود نداشت. پیشنهادات زیادی هم داشتم اما آنچه باب میل باشد و رغبت به حضور در آن داشته باشم، نبود. متأسفانه پیشنهادها به‌گونه‌ای نبود که احساس کنم مخاطب می‌تواند نتیجه آن را دوست داشته باشد.

رضایی در پاسخ به اینکه آیا این دوری خودخواسته منجر به دل‌تنگی برای دنیای بازیگری نشد، گفت: خیر. چرا که یک کار خوب، می‌تواند همه آن دوری‌ها را تلافی کند. حضور در ۱۰ کار بد و زنده‌ای که مخاطب آن را دوست نداشته باشد، بیشتر می‌تواند من را آزار دهد. البته که دوری از میدان لطمه‌هایی هم دارد اما معتقدم خراب کردن خودت به‌واسطه حضور در یک کار بد، ضرر و زیانش بیشتر می‌تواند باشد.

آنقدر محتاج نیستم که هر نقشی را قبول کنم

وی افزود: دوست دارم اگر در کاری حضور پیدا می‌کنم، مخاطب از آن راضی باشد و اینگونه نباشد که از من سوال کند، چرا در این فیلم بازی کردی و آیا به پولش نیاز داشتی؟! من از این موقعیت بدم می‌آید. پول در حرفه ما مهم است اما شکر خدا آنقدر محتاج نیستم که هر کاری را قبول کنیم.

رضایی یادآور شد: از آنجایی که من مدام ورزش می‌کنم، دوری از عرصه فعالیت بازیگری، تأثیر روحی آن‌چنانی هم روی من ندارد. هنوز ورزش را ادامه می‌دهم و روحیه‌ام را حفظ می‌کنم.

این بازیگر باسابقه درباره خاطره‌انگیزترین نقش‌های کارنامه‌اش از نگاه مردم گفت: خیلی از مردم وقتی من را می‌بینند، کارهای بسیاری از من را در خاطره خود دارند. از «آبادانی‌ها» و «شیخ کزدم» تا «قافله» و «نیش» و «عقرب». حتی فیلم‌های قدیمی‌تر من را هم برخی به یاد دارند و برایم تعریف می‌کنند. حس بسیار خوبی از این مواجهه‌ها می‌گیرم و برایم تجدید خاطره می‌شود.

وی افزود: وقتی برخی از مردم جزئیات نقش‌هایم را می‌گویند و حتی گاهی دیالوگ‌هایم را هم به یاد دارند، این حس برایم لذت‌بخش است. مواجهه مردم در کوچه و خیابان، همه‌اش برایم خاطره است. اخیراً سفری به رشت داشتم و با فردی مواجه شدم که ۵۰ سال پیش عکس یادگاری با من گرفته بود و همان عکس را به من نشان داد! واقعاً حس غریبی برایم داشت و پرسیدم چرا این عکس را نگه داشته‌ای؟ گفت از بس که به شما علاقه دارم. واقعاً احساساتی شده بودم.

فیلمی بازی کردم به نام «سفر به شرق» که وقتی نتیجه‌اش را دیدم، با خودم گفتم ای کاش در آن بازی نکرده بودم. همه جا هم می‌گویم که از آن کار پشیمانم. من ۵ سال بود که سیگار نمی‌کشیدم اما کارگردان این کار اصرار کرد که باید برای این نقش سیگار بکشی و مجدد مرا سیگاری کرد!

رضایی در پاسخ به این پرسش که آیا در کارنامه‌اش فیلمی هست که از حضور در آن پشیمان شده باشد، اظهار کرد: بله بوده است. فیلمی بازی کردم به نام «سفر به شرق» که وقتی نتیجه‌اش را دیدم، با خودم گفتم ای کاش در آن بازی نکرده بودم. همه جا هم می‌گویم که از آن کار پشیمان هستم. من ۵ سال بود که سیگار نمی‌کشیدم اما کارگردان این کار اصرار کرد که باید برای این نقش سیگار بکشی و مجدد مرا سیگاری کرد! این خاطره بدی برای من شد و از نتیجه کار هم راضی نبودم.

وی افزود: این انتخاب بر اساس فیلمنامه انتخاب درستی بود و اگر عملکرد کارگردان درست بود می‌توانست به فیلم خوبی هم تبدیل شود که هم من و هم بیننده از آن لذت ببریم اما کار موفقی نشد و به همین دلیل از حضور در این پروژه دلگیر و پشیمانم.

رضایی گفت: زمانی شما در «شیخ کزدم» بازی می‌کنید و برای آن کاندیدای بهترین بازیگر می‌شوید و یا «آبادانی‌ها» را بازی می‌کنید که در ایران و سوئیس کاندیدای جایزه می‌شود، از طرف دیگر در پروژه‌های مانند این فیلم حاضر می‌شوید که کار خوبی نمی‌شود و این اتفاق خیلی آدم را به هم می‌ریزد.

این بازیگر فیلم‌های اکشن با تاکید بر اینکه برخلاف برخی تصورها هیچ‌گاه در سینما به‌جای بازیگر دیگری بدلکاری نکرده است، گفت: به جای خودم نقش‌های خطرناک بسیاری را بازی کرده‌ام؛ از پریدن از روی ماشین در حال حرکت گرفته تا خیلی کارهای دیگر که همه آن‌ها به جای نقش خودم بوده است نه نقش بازیگر دیگر.

وی افزود: خوشبختانه من در سینما هنرور هم نبوده‌ام و از همان اولین فیلمی که مقابل دوربین رفتم، نقش بازی کردم. در همان فیلم اولم با خانم ژاله علو، سکانس مشترک و دیالوگ داشتم. کسانی که وارد عرصه هنروری می‌شوند، اگر بتوانند توانمندی‌های خودشان را مدیریت کنند، می‌توانند وارد عرصه بازیگری شوند. ما همین امروز هنرورهایی را داریم که به معنای واقعی آرتیست هستند.

تصادفی که باعث شد چند سال خانه‌نشین شوم

رضایی درباره چالش‌های بازی در نقش‌های اکشن هم بیان کرد: از آنجا که از نظر بدنی همواره آماده بوده‌ام، حضور در این نقش‌ها هیچ‌گاه برایم آزاردهنده و آسیب‌زا نبوده است. کارهای خطرناک زیادی را با دل و جان انجام داده‌ام و خوشبختانه هیچ اتفاقی هم تا امروز برایم رخ نداده است. فقط یک بار در زمان حضورم در فیلم «دو نیمه سیب» تصادف کردم.

وی درباره این حادثه توضیح داد: این تصادف برای چند سال مرا خانه‌نشین کرد. در این حادثه صورت و قفسه سینه‌ام آسیب دید. تصادف به‌گونه‌ای بود که از صندلی جلوی ماشین به صندلی عقب پرت شدم و هم‌اشار به این دلیل بود که برای چند لحظه خوابم برد. این اتفاق حین فیلمبرداری نبود و قرار بود زندانی‌ای را که برای پروژه در اختیار ما قرار داده بودند به زندان برگردانم. از آنجایی که شب تا صبح مشغول کار بودیم و فرصت استراحت هم نداشتیم، در مسیر با یک درخت تصادف شدیدی کردم. مردم من را شناختند و به بیمارستان بردند.

این بازیگر با اشاره به اینکه بیش از ۱۷۰ نقش‌آفرینی در کارنامه خود دارد، گفت: از نقش اول تا نقش آخر در کارنامه‌ام داشته‌ام و همین که مردم از نقش‌آفرینی‌هایم لذت می‌برند و آن را دوست داشتند، من هم لذت می‌بردم. حتی اگر به اندازه یک سکانس در یک فیلم حضور می‌داشتم.

رضایی درباره نسبت سینما و مردم در سال‌های گذشته توضیح داد: من معتقدم سینما از دهه ۷۰ به بعد دیگر از چشم مردم افتاد. دهه ۷۰ را دهه طلایی سینما می‌دانم. من در آن سال‌ها جزو بازیگران پرکار سینما بودم. وقتی مخاطب از سالن سینما خارج می‌شد و درباره فیلم‌ها از آن‌ها سوال می‌کردیم، همه می‌گفتند شاهکار بود. از «قافله» تا «بندر مه آلود» را در آن سال‌ها داشتم و خیلی فیلم‌های دیگر بود که الان نامشان را به خاطر ندارم. در تمام این سال‌ها تلاش داشتم حتی نقش آدم‌های بد را هم با کمی طنازی، شیرین از کار در بیاورم.

هنوز هم با جمشید هاشم‌پور همقدم می‌شویم و درد دل می‌کنیم

وی درباره ارتباط خود با جمشید هاشم‌پور که از ستاره‌های سینمای اکشن در دهه ۷۰ بود، بیان کرد: ما هنوز هم با هم دوستی داریم و هر از گاهی جمشید هاشم‌پور با من تماس می‌گیرد تا دیداری داشته باشیم. گاهی با هم قدم می‌زنیم و گاهی درد دل می‌کنیم. جمشید هاشم‌پور هم دوست خیلی خوبی است و هم در عرصه بازیگری پارتنر بسیار خوبی بود. من تجربه بازی در چهار فیلم در کنار جمشید هاشم‌پور را داشتم.

همین الان از باشگاهی در آلمان دعوتنامه برای همکاری دارم اما جواب رد دادم چرا که ایران و آدم‌هایش را دوست دارم. من نمی‌توانم مخاطبانم در ایران را ترک کنم و به غرب بروم، آن هم به خاطر پول

رضایی درباره تجدید حضور در مقابل دوربین در کنار جمشید هاشم‌پور در فیلم «گیجگاه» هم توضیح داد: برای حضور در این فیلم آقای عادل تبریزی نزدیک به یک ماه پیگیری می‌کرد و فیلمنامه هم برایم فرستاد. از آنجایی که کارگردان جوانی بود که معتقدم باید پیشرفت کند، حضور در این فیلم را پذیرفتم. البته تنها ۲ سکانس در این فیلم بودم و نمی‌شود گفت بازی خاصی در آن کردم.

این بازیگر درباره بهترین همکاری‌هایش در سینما هم گفت: بهترین کارگردانی که با او همکاری داشته‌ام کیانوش عیاری بوده است. پنج فیلم با او کار کردم و واقعاً کارگردان ایده‌آلی بود. مرحوم امیر قویدل هم کارگردان بسیار خوبی بود. فیلمسازان قدیمی همه خوب بودند. کارگردانان جوان‌تر هم غالباً با اخلاق و خوب هستند. از میان بازیگران هم با مرحوم خسرو شکیبایی سه فیلم مشترک داشتم که واقعاً انسان شریفی بود.

وی در پاسخ به این پرسش که اگر به عقب بازگردد آیا مجدد عرصه بازیگری را برای فعالیت انتخاب می‌کند، تاکید کرد: بله، چرا که من عاشق بازیگری هستم. البته در زمینه ورزش هم فعال هستم و همین الان از باشگاهی در آلمان دعوتنامه برای همکاری دارم اما جواب رد دادم چرا که ایران و آدم‌هایش را دوست دارم. من نمی‌توانم مخاطبانم در ایران را ترک کنم و به غرب بروم، آن هم به خاطر پول.